

ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Офіс великих платників податків Державної фіскальної служби розглянув лист щодо повторної сплати до бюджету податку з доходів нерезидента за надання агентських послуг, який був утриманий та сплачений раніше, та керуючись статтею 52 розділу II Податкового кодексу України (далі – Кодекс) повідомляє.

Згідно з положеннями пп.141.4.1 п.141.4 ст.141 Кодексу будь-які доходи, отримані нерезидентом із джерелом їх походження з України, оподатковуються в порядку і за ставками, визначеними ст.141 Кодексу.

Для цілей цього пункту під доходами, отриманими нерезидентом із джерелом їх походження з України, розуміються, зокрема, брокерська, комісійна або агентська винагорода, отримана від резидентів або постійних представництв інших нерезидентів стосовно брокерських, комісійних або агентських послуг, наданих нерезидентом або його постійним представництвом на території України на користь резидентів (пп. "з" пп.141.4.1 п.141.4 ст.141 Кодексу).

Відповідно до пп. 141.4.1 п.141.4 ст.141 Кодексу резидент або постійне представництво нерезидента, що здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва нерезидента на території України) будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом від провадження господарської діяльності (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), утримують податок з таких доходів, зазначених у п.п.141.4.1 п.141.4 ст.141 Кодексу, за ставкою в розмірі 15 відсотків (крім доходів, зазначених у п.п.141.4.3 - 141.4.6 та 141.4.11 п.141.4 ст.141 Кодексу) їх суми та за їх рахунок, який сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності.

Тож Кодексом передбачено утримання податку з доходів нерезидента та сплату податку до бюджету під час виплати такого доходу нерезиденту.

Між Урядом України і Урядом Об'єднаних Арабських Еміратів діє Угода про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал, яка ратифікована Україною 19.06.2003, набрала чинності 09.03.2004.

В Україні застосування правил міжнародного договору регламентоване положеннями ст. 103 Кодексу.

При цьому встановлені вимоги для підтвердження бенефіціарного (фактичного) отримувача (власника) доходу, яким не може бути юридична або фізична особа, навіть якщо така особа має право на отримання доходу, але є агентом, номінальним утримувачем (номінальним власником) або є тільки посередником щодо такого доходу.

Згідно із п.103.9 ст.103 Кодексу особа, яка виплачує доходи нерезидентів, зобов'язана у разі здійснення у звітному періоді (кварталі) виплат нерезидентам доходів із джерелом їх походження з України подавати контролюючому органу за своїм місцезнаходженням (місцем проживання) звіт про виплачені доходи, утримані та перераховані до бюджету податки на доходи нерезидентів у строки та за формою, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Помилково та/або надміру сплачені суми грошового зобов'язання підлягають поверненню платнику відповідно до ст. 43 Кодексу та ст. 301 Митного кодексу України, крім випадків наявності у такого платника податкового боргу (п. 43.1 ст. 43 Кодексу).

За наявності переплати платник податків подає заяву на повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань у довільній формі, в якій зазначає напрям перерахування коштів (п. 43.4 ст. 43 Кодексу).

Водночас у разі, якщо нерезидент вважає, що з його доходів було утримано суму податку, яка перевищує суму, належну до сплати відповідно до правил міжнародного договору України, то відповідно до п. 103.11 ст. 103 Кодексу розгляд питання про відшкодування такої різниці здійснюється на підставі подання до контролюючого органу за місцезнаходженням (місцем проживання) особи, яка виплатила доходи нерезидентів та утримала з них податок, заяви про повернення суми податку на доходи із джерелом їх походження з України. Необхідні документи подаються нерезидентом або посадовою (уповноваженою) особою, яка повинна підтвердити свої повноваження відповідно до законодавства України.

Згідно з п. 103.12 ст. 103 Кодексу контролюючий орган перевіряє відповідність даних, зазначених у заяві та підтвердних документах, фактичним даним та відповідному міжнародному договору України, а також факт перерахування до бюджету відповідних сум податку особою, яка виплатила доходи нерезидентів. У разі підтвердження факту зайвого утримання сум податку контролюючий орган приймає рішення про повернення відповідної суми нерезидентів, копії якого надаються особі, яка під час виплати доходів нерезидентів утримала податок, та нерезидентів (уповноваженій особі).

Висновок про повернення сум надміру сплаченого податку надсилається до відповідного органу Державного казначейства України. У разі відмови в поверненні суми податку контролюючий орган зобов'язаний надати нерезидентів (уповноваженій особі) обґрунтовану відповідь. Орган Державного казначейства України на підставі висновку контролюючого органу перераховує кошти у розмірі, визначеному у висновку, на рахунок особи, яка надміру утримала податок з доходів нерезидента (п. 103.13 ст. 103 Кодексу).

Кошти, які за рішенням контролюючого органу повинні повертатись особі, яка зайво утримала податок з доходів нерезидента, можуть бути зараховані в рахунок сплати інших податкових зобов'язань такої особи за її письмовою заявою, яка подається під час розгляду заяви нерезидента про повернення надміру утриманих сум податку. У цьому разі висновок про

повернення надміру сплаченої суми податку до відповідного органу Державного казначейства України не надсилається (п. 103.14 ст. 103 Кодексу).

Отже, підтвердження факту зайвого утримання податку на доходи нерезидента можливе лише за рішенням контролюючого органу, прийнятого за результатами перевірки, проведеної згідно заяви нерезидента (уповноваженої особи).

Платник податку – резидент, який повторно сплачує нерезиденту доходи у зв'язку з відхиленням банком-кореспондентом платіжного доручення при першому перерахуванні нерезиденту таких доходів, має утримати податок на доходи нерезидента під час їх повторного перерахування.

Податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (п. 52.2 ст. 52 Кодексу).